

mechanisms we developed for prediction purposes have been described elsewhere¹. In brief, the model consists of two main parts: a descriptive part that provides a detailed description of the system and a predictive part that uses this information to make predictions about future states of the system. The descriptive part is based on a set of differential equations that describe the dynamics of the system. The predictive part uses these equations to simulate the system's behavior under different conditions. This allows us to predict how the system will respond to changes in its environment or to different types of interventions.

ÜREMİDE TROMBOSİT GLUKOZ

KULLANIMI VE LAKTAT YAPIMI

Dr. Özden VURAL (x)

ÖZET

Bu çalışmada, kan üre düzeyleri % 200 Mg. dan yüksek 20 üremi vakasından trombositlerin glukoz kullanımı ve laktat yapımı incelenmiştir.

Biz çalışmamızda, üremili hasta trombositlerinin ortamdaki glikozu, kullanma ve laktat yardım sürtütlerini ölçmek için, trombositlerin inkübe edildiği ortamda belirli saatlarda glikoz ve laktat miktarını tespit ettiğimizde, kontrol grubundan belirgin olarak farklı neticeler elde ettik. Üremili hastaların ortamdaki glikozu, kontrol grubu trombositlerinden %32,87 az kullandığını laktat yardımının ise kontrol grubundan %46,51 az olduğunu tespit ettiğimizde.

GIRIS:

Akut ve kronik böbrek yetmezliklerinde epistaksis, purpura, ekimoz, gastrointestinal hemorajî tarzında kanamaların sıklıkla görüldüğü bilinmektedir (1,2,3). Bu durumun üremili vakaların %40,63’ünü kapsadığı çeşitli kayıtlarda bildirilmektedir (4,5).

Bu hastalarda sıkılıkla görülen kanama eğiliminin nedenlerini açıklamak için zamanla değişen görüşler öne sürülmüştür. Başlangıçta araştırmacılar, böbrek hastalığını meydana getiren toksinin damar permeabilitesinde meydana getirdiği artmayı, kanamaların nedeni olarak düşünmüşlerdir. (6) Günümüzde bu mekanizmaya üremeli hastalarda fazla değer verilmemektedir. Buna karşılık, pihtlaşma mekanizmasında meydana gelen değişimelerin (7), dolasan antikoagulanların (8), trombositopeninin (9), özellikle trombosit fonksiyon bozukluklarının (10) üremeli hastaların kanama eğilimlerine neden veya yardımcı olacakları kabul edilmektedir.

Trombositlerin önemli fonksiyonlarından plkt retraksiyonu (11), serotonin alımı (12), trombosit agregasyonu (13)ının enerji gerektiren fenomenler olduğu.

bilinmektedir. Trombositler, ortamda bulunan glikozu parçalayıp enerji sağlamak yeteneğinde olan hücrelerdir. Trombositlerin bulundukları ortama glikolitik yıkımı ve oksidatif fosforilasyonu inhibe edici maddelerin ilâvesi veya ortamdan glikozun yok edilmesi, trombosit fonksiyonlarında %80 kadar azalma meydana getirii (14). Prostaglandin (15), pirimido pirimidin türevleri (16) gibi ilaçların bu mekanizma ile trombosit fonksiyon bozuklukları meydana getirdiği gösterilmiştir.

Üremik hastalarda karbonhidrat metabolizmasında değişimler meydana gelmektedir. (17,18). Bu hastalarda açlık kan şekeri seviyeleri sıklıkla yüksek olup, laktat konsantrasyonları ise düşüktür. Dzürük ve arkadaşlarının 1969 yılında böbrek yetmezliği hastaların karaciğerlerindeki depo glikojenin normalden çok az olduğunu tesbit etmelerine rağmen (19), bu hastaların hücrelerinin glikozu kullanma güçlerinin azalmasının, -karbonhidrat metabolizmasında meydana gelen değişimlerde daha etkin olduğu düşünülmektedir. Westerwelt'in deneyleri bu düşünceyi kanıtlayan bulgular vermişlerdir. Westerwelt üremili hasta kas hücrelerinin, eritrositlerinin ve -lokositleri nin glikoz kullanım yeteneklerinin normal hücrelerden az olduğunu saptamıştır (20).

Üremili hastalarda görülen kanama eğilimleri ile ilgili özellikle 1956 yıldan bu yana yoğun çalışmalar yayınlanmıştır. Buna rağmen, söz konusu çalışmaların bulabildiğimiz literatürde, hiçbirinde üremilerin trombosit, glikoz kullanımının ve laktat yapımının incelendiğini görmemiş olmamız, üremili hastaların trombositlerinden başka kan hücrelerinin glikoz kullanımında ve laktat yapımında değişiklikler meydana geldiğinin gösterilmiş olması, bu hastaların trombosit fonksiyon bozukluklarından, bu hücrelerin glikoz kullanımlarında meydana gelen değişimlerin sorumlu olup olmayacağı düşünmemiz bizi bu konuda çalışmaya yöneltti. Bu çalışmada, kan üre seviyeleri en az %200 mgrı olup, hastaneye yatan hastaların glikoz trombositlerinin kullanımı ve laktat yapımı çalışıldı.

Kendi bulgularımız, literatürdeki bulgular ve değişik görüşlerle karşılaştırılıp değerlendirme yapıldı.

ARAC VE GEREÇ

Eylül 1974 Mart 1975 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği'nde yatan 18. Nöroloji kliniği'ne yatan 2 toplam 20 üremeli hasta üzerinde çalışıldı. Altısı kadın, öndördü erkek olan hastaların yaş ortalamaları 36,2 olup yaşıları 17 ile 75 arasında değişiyordu. Hastaların 8 i kronik gomerulonefrit 4'ü kronik pyelonefrit, 3 ü nefrotik sendrom, 1'i akut glomerulonefrit 1 i akut pylelonefrit olup, 1 vakada 1 upus nefriti idi. Ayrıca, dehidratasyon neticesi üremi tablosuna girmiş bir hasta ile terminal apoplekside olup, azotemisi olan bir diğer hasta da çalışma kapsamına alındı. Kronik glomerulonefrit tanısı konan vakaların birinde böbrek tüberkülozu ihtimali olmasına

rağmen, hasta böbrek yetmezliğinde olduğundan kesin tanıya varmak imkâni olmadığı.

Trombositlerin glikoz kullanımının tayini: Tayin, ortamda Somogy-Nelson metoduyla yapıldı (21). 200 -000 mm³ trombosit ihtiyacı eden trombositten zengin plazma (TZP)nın elde edilmiş saatı işaretlendikten sonra şeker tayin çalışmaları için dört ayrı tüpe trombositten zengin plazma (TZP) taksim edildi. Tüplerin üstüne, daha önce çalışılacağı saatler işaretlenmişti. (Başlangıç, 3 saat, 5 saat, 24 saat gibi). Başlangıç şeker miktarını tayin edeceğimiz trombositten fakir plazma (TFP) hazırlandı. (TFP) de şeker Somogy-Nelson metoduyla tayin edildi.

Trombositlerin laktat yapımının tayini : 1/9 oranında %3,8 sitratlı olarak alınan kandan trombositten zengin plazma hazırlandı. Trombositten zengin plazmada trombosit sayımı yapıldı. konsantre edilerek ve kendi trombositten fakir plazması (TFP) ile dilüe edilerek mm^3 de 200 000 trombosit ihtiyaç etmesi temin edildi.

Laktat tayinleri için kan alınırken staz devresinin kısa sürmesine özen gösterildi, tecrübeber dört defa yapıldı. Başlangıçtan 3 saat, 5 saat, 24 saat sonra inkübasyon solüsyonundan ayrılan numuneler önce 3500 devirde 30 dakika çevrilerek trombositler çöktürüldü ve berrak kısmından laktat tayin edildi. Laktat tayini Horn ve Bruns'un tarifine göre laktat dehidrogenaze enzimini kullanarak ve Böehringer enzim setleriyle yapıldı. Sonuçlar Beckman DU2 model spektrofotometrede ultraviole ışınınında 366 mm dalga boyunda okundu ve Tgr. cinsinden değerlendirildi.

Laktat tayinleri imkan dahilinde steril şartlarda çalışıldı ve mikrop üremediği kontrol edildi.

BULGULAR

Normallerde $200\ 000/\text{mm}^3$ trombositin saat başına 2.16 ± 0.6 Mg üremiklerde aynı miktar trombositin saat başına 1.45 ± 1.0 Mg glukoz kullandığı tespit edildi.

$t = 3.5$ $P < 0.01$ idj

Normallerde 200 000/mm³ trombositin saat başına 0,86 ± 0,1 üremillerde
aynı miktar trombositin saat başına 0,46 ± 0,3 mg laktat yaptığı tespit edildi.

$t = 2$, $P < 0.02$, idi.

Glukoz kullanımı üremililerin trombositlerin de % 23,87 azalmış laktat yapımı ise % 46,51 azalmış olarak tespit edildi.

Üremili Hastalarda: saat başına 1,45± mgr glukoz kullanılıyor

Kontrol grubunda: saat basına $2,16 \pm 0,6$ mgr glukoz kullanılıyordu.

t = 3,5 P < 0,01 (signifikante Unterschiede zwischen den Gruppen)

Üremili hastalarda saat başına 0,46 ± 0,3 mgr laktat üretiliyor

poorly seen offices, Kullensundsmoen, Lærdal, Østlandet, Sogn og Fjordane, Rogaland, Telemark, Vestlandet.

Kontrol grubunda saat başına 0,86±0,1 mgr laktat üretiliyor.

Üremili hastalarda trombosit laktat üretimi % 46,521 azalmış (5 saatte)

میتوانید این مقاله را در پایگاه داده نیز با عنوان "A New Approach to the Nonlinear Optimal Control Problem Using a Neural Network" بخواهید.

TARTISMA

Üremili hastalardaki karbonhidrat metabolizmasında meydana gelen değişmelerini incelemek amacıyla trombositlerin ortamdaki glukozu kullanmalarını ve laktat yapımlarını belirli zaman aralıkları ile kontrol grubu ile mukayeseli olarak incelediğimizde kontrol grubundan belirli olarak farklı neticeler elde ettik.

Bilindiği gibi, trombositler enerji ihtiyaçlarını ortamındaki glukozdan glikoliz, glikojenoliz ve oksidatif fosforilasyonla sağlamaktadır. Belirli bir zamanda kullamılan glikozun yarısından fazlası piruvat ve laktat haline döner, ancak beste

TABLO 1-20 Üremili hastada 2×10^{10} Trombositin Kullandığı Glukoz Degerinin Baslangica göre (Mg. olarak)

Vak'a No:	Başlangıç	Üç saat	Beş Saat	Dört Saat
1	90	83	73	50
2	125	105	100	84,6
3	167	156	155	125
4	191,6	190	148	122
5	130	110	94	82
6	62,2	62,2	57	50
7	72,2	65	72,2	70
8	168	155	150	136
9	120	120	123	110
10	150	138	150	146
11	108,6	108,6	100	90
12	16,6	116,6	100	96
13	172,7	172,7	141,1	136
14	115,3	138	158	115
15	191,6	191,6	150	122,2
16	125	105	100	89,7
17	225	210	200	184,6
18	283	253	222	190
19	135	105	98	84
20	126	126	107	100

biri karbondioksit ve suya yıkılır. (23) Trikarboksilik asit siklusunda trombositlerde zayıftır, muhtemelen bunun sebebi trombositlerin diğer hücrelere kıyasla daha az sayıda ve basit mitokondrilere sahip olduğunudır. Trombositlerde glikozun beşte biri karbondioksit ve suya yıkıldığına göre laktat büyük miktarda birikmektedir. Trombositler, ayrıca glikojen de depo edebilirler.

Biz çalışmamızda, üremili hasta trombositlerinin ortamda glikozu kullanma ve laktat yapım sürtünerini ölçmek için, trombositlerin inkübe edildiği ortamda belirli saatlerde glikoz ve laktat miktarını tespit ettiğimizde kontrol grubundan belirgin olarak farklı neticeler elde ettik. Üremili hasta trombositlerinin ortamda glikozu kontrol grubu trombositlerinden % 32,87 az kullandığını laktat yapımlarının ise kontrol grubunda % 46,51 az olduğunu tespit etti.

Bilindiği gibi akut ve kronik böbrek yetmezliklerinde karbonhidrat metabolizmasında değişmeler meydana gelmektedir. (25-26) üremili hastalarda insülin kan seviyesinin yüksekliği ile birlikte glikoz seviyesinde de yükselmeler görülmektedir. (24) Bu durum, başlangıçta konuya yönelen araştırmacılar tarafından a) insülinin periferde antagonize olmasına b) hasta hücrelerinin glikoz kullanma güçlerinin azalma nedenine bağlanmıştır.

TABLO 2 20. Üremili hastada 2×10^{10} Trombositin Ürettiği Laktat -Değerinin Başlangıçtaki göre (mg. olarak)

Vak'a No	Başlangıç	Üç saat	Bes Saat	Yirmi Dört saat
1	11	12,6	13	14
2	3,18	5,6	8,5	12,2
3	6,9	7,14	7,18	9,4
4	6,5	7,4	7,5	11
5	5,6	8	8,2	8,14
6	13	13,2	13,2	16
7	11,3	12,3	16	19
8	7,9	8,8	10,7	10,7
9	5,6	8,5	10,4	12
10	10,2	11	11,6	13
11	4,3	4,7	4,9	5,4
12	2,8	3	3,5	4
13	3,8	4,7	5,6	4
14	2,8	2,9	4,7	5,6
15	6,5	7,4	7,4	16
16	3,8	5,6	8,5	12,2
17	4,7	7,4	9,4	9,6
18	7,5	8,9	11	11,8
19	4,4	5,6	8,5	12,2
20	8,5	9,7	19,8	10,8

Westerweld, üremili hastaların kas hücrelerinin insülin infüzyonu altında kontrol grubundan belirgin olarak glukoz kullanımının az olduğunu tesbit etmiştir. (26) Aynı araştırcı, invitro olarak kendi plazmalarında inkübe edilmiş üremili hasta lökosit ve eritrositlerinin kontrol grubundan belirgin olarak az glukoz kullandığını saptamıştır.

Trombositlerin fonksiyonlarını yapabilmeleri için gerekli glukoz ortamdan kaldırılırsa veya inkübe edici etkenlerle trombositlerin glukoz kullanımı azaltılırsa trombosit fonksiyonlarında bozukluklar meydana gelmektedir. (11,12,13,14). (Aspirin), Prostaglandin (14), piridinolkarbamat'ın (15) trombosit glukoz kullanımını bozarak trombosit fonksiyon bozuklukları meydana getirdikleri saptanmıştır.

Üremilerde meydana gelen karbonhidrat metabolizması değişmeleri, peritoneal veya hemodializden sonra düzelmektedir. Bu nedenle araştırcılar (27) böbrek yetmezliği nedeniyle kanda bulunan veya kan seviyeleri artmış olan metabolitlerin bu hastalarda görülen karbonhidrat metabolizması değişmelerine neden olduğu kanısına varmışlardır. Böbrek yetmezliği olan hastalarda kan seviyeleri artmış olan üre, kreatinin, kreatin indol bileşikleri, guanidin bileşikleri, fenol ve indikan karbonhidrat metabolizması bozukluklarına neden olarak incelenmiştir.

Üre bu konuda dikkat başlangıçta en çok çeken metabolit olmuştur. Bir kısım yazarlar kan üre seviyeleri ile karbonhidrat metabolizma değişiklikleri arasında ilişki bulurken (28), başka araştırcılar bu görüşe katılmamışlardır (29). Üre seviyeleri ile karbonhidrat metabolizma bozukluğu arasında ilişki bulan araştırcılar bu durumun kan üre sevivesinin % 200 mgr. dan yüksek olduğu durumlarda meydana geldiğini önermişlerdir.

Bizim hastalarımızın her birinin kan üre seviyeleri % 200 mgr. den yüksek olup, hepsinde karbonhidrat metabolizma değişmesi meydana gelmiştir. Kan üre seviyeleri %200 mgr. den düşük olan üremi vakaları çalışma kapsamımıza girmediği için bu konuda kesin bir yargıya varmak imkanımız olmamıştır.

Üremiye sebep olan hastalığın tipiyle karbonhidrat metabolizma değişiklikleri arasında ilgi bulunamamıştır. (31)

Bizimde çeşitli tipte hastalıkları içine alan çalışma grubumuzda aynı doğrultuda neticeler alınmıştır.

Guanidosüksinik asit ve fenol bileşikleri de bu konuda günümüzde en çok itham edilen iki metaboliktir. Guanidosüksinik asitin etkisi hakkında çelişkili düşünceler önerilmiştir. (38,39).

Morgan (32) Üremilerde kanda biriken metabolitlerin eritrositlerin glukoliz metabolizmasını inhibe ettiğini tesbit etmiştir. Rabiner, üremilerde bulunan mik-

tarda fenol bileşiklerinin glukoz metabolizmasında görevli enzimleri inhibe ettiğini in vitro olarak saptamıştır. (33).

Fenol bileşiklerin trombosit fonksiyon bozuklukları yaptıkları da literatürde bildirilmektedir. (34) Bu nedenle vakalarımızda bulunan glikoz kullanım ve laktat yapım bozukluklarının 19 vakada tesbit ettiğimiz trombosit faktör 4 aktivite azalması ve 16 vakada tesbit ettiğimiz kaolen pihtlaşma zamanından meydana gelen uzamada etkili olduğu kanısındayız.

Bulabildigimiz literatürde, böbrek yetmezlikli vakalarında trombosit glukoz metabolizması incelenmediginden literatürle karşılaştırma imkanımızı olmadı.

S U M M A R Y

THROMBOCYTE GLOUCE CONSUMPTION AND LACTATE PRODUCTION IN UREMİC CASES

In this study, the use of thrombocytes glucose consumption and lactate production have been determined in the 20 use cases higherthan blood use level about % 200 mg.

In order to measure the use of glucose of the uremic patient thrombocyte and lactat production, in the circumstance that the thrombocytes are incubated when we determined glucose and lactate in definite hours, we definitely found more different results than control groups than we determined that the glucose of uremic patients is % 32,87 less the thrombocytes of control groups and also their lactate production is % 46,51 less than the control groups.

K A Y N A K L A R

1. Maher J.F., Schreiner, G.E.: Cause of death in acutrenal failure. Arch. Int. Med. 110,493,1962.
2. Praga, C., Cortellard, M., Brancaccio, D., L'Adestiva piastirinica negli uremici. Haemat. Lat. 10,179,1967.
3. Singh, G., Hussain, S.K., Matthai, T.P., Sharma, S.D., Chugh K.S., Chhuttan, P.N.: Haemostatic mechanism in uremia, India. J. Med. Sci. 23,387,1969.
4. Castaldi, P.A., Rozenberg, M.C., Stewart, J. H. The bleeding disorder of uremia. Lancet. 2: 66, 1966.
5. O'Grady, J. A. Bleeding tendency in in uremia. J.A.M.A. 169: 1727, 1959.
6. Kuhlback, D.: Bleeding tendency in chronic renal failure. Arch. Int. Med. 110,493,1962.

7. Cheney, K., Binnin, J.A.: Haemorrhage, platelet dysfunction and other coagulation defects in uremia. *Drit. J. Haemat.* 8: 215, 1962.
8. Çetingil, A.L., Ulutin' O.N., Şestokof, D., Karaca M.: "Circulating Anti-coagulants" *Bull. Soc. turpue Med.* 24: 128, 1958.
9. Altschüler G.A., Marcus, A.J., Ullman, H.C.: Platelets and platelet phosphatides in uremia *Blaad* 16: 1439, 1960.
10. Rath, C.E., Meiliari, J.A., Ullman, H.C.: Platelets and platelet phosphatides in uremia *Blood*, 16: 1439, 1960.
11. Bettex-Galland, M., Luscher, E.F.: Studies on the metabolism of human blood platelets in relation to clot retraction *Thromb-Diath. haemorrh.* 4: 178, 1960.
12. Pääsonen, M.K.: Release of 5 Hydroxytryptamine from blood platelets, uptake of 5.-H.T. by platelets *J. Pharm. Pharmacol.* 17: 681, 1956.
13. Doery J.C.G., Cooper, L.: Energy metabolism in human platelets *Blood* 36: 2, 159, 1970.
14. Mürer E.H., Release reaction and energy metabolism in blood platelets with spesial reference to the burst in oxygen uptake. *Biochim Biophys. Acta* 162-230, 1968.
15. Kuramo, A., Taketomi, Y., Thara, A., Uchino, H.: Effect of Radiation and Inhibitors on platelet Metabolism and function. *Platelets Thrombosis-Inhibitors* Ed. by Dicisheim P., Schimamoto T., Yama-Zeki, H., sahife 301 1974. New York.
16. Balkuv, S.B., Aktuğlu' G. ' Ulutin' O.N.: Antiaudeziv ilaçların trombositlere etkisi. Dyprimadolun trombosit glukoz utilizasyonuna etkisi. *Cerr. Tip F?* D.23344, 1971.
17. Hampero, C.L., Soeldner' J.S., Doak, P.B. Effect of Chronic failure and hemodialysis on carbohydrate metabolism *J. Clin. Invest.* 45: 1719, 1966
18. Miol, V., Sciori, M.B.: Ricarche metaboliche nell'uremica cronica G. *Clin. Med.* 1972. 53, 609, 1972.
19. Dzurik, R., Brixova, E. Liver glycogen concentration in patients With chronic uremia *Experientia*, 24, 552, 1968.
20. Westerfelt, F.D., Charlottes ville, M.D.: Uremia and Insulin response *Arch. Intern. Med.* Vol. 26: 865, 1970.
21. Frankel, S., Reitman, S.: Gradwol's Clinical laboratory method und diagnosis Method of Somogy Nellson.

22. Horn,-H.D., Bruns, F.H.: Quantitative Bestimmung von L (4) Michsauremit Milechaure dehydrogenase-Biochim Biophys Acta 21, 378, 1958.
23. Jarvis, D.B. , Hegstrom, R.M.: Glucose metabolism in patients with Chronic uremia receiving Periodic hemodialysis Clin. Res. 10: 94. 1962.
24. Rabiner, S.F., Molinas, F.: The role of phenol and phenolic acids on the thrombocytopathy and defective platelet aggregation of patient with renal failure. *Journal of Clinical Endocrinology* 74, p. 457-462.
25. Cohan, B.D.: Guanidosuccinic acid in uremia. Arch Int Med. 126:846, 1970.
26. Morgen, J.M., Morgen, R.E.: Study of the effect of uremic metabolites on erythrocytes..
27. Rabiner, S.F., Molinas, F.: The role of renal phenol andphenolic acids on the thrombocytopathy and defectine platelet aggregation of patients with renal failure Amer. J. Med. 49: 346, 1970.
28. Rabiner, S.F., Hrodek, O.: Platelet factor 3 in normal subjects and patients with renal failure-The journal of Clinical Investigation, 47' 901. 1968.

Platelet factor 3 in normal subjects and patients with renal failure
S. F. Rabiner, M. Molinas, and O. Hrodek
Department of Medicine, Division of Nephrology, University of California at Los Angeles School of Medicine, Los Angeles, California 90024
Received June 1, 1968; accepted July 1, 1968.
Reprint requests to Dr. S. F. Rabiner, Department of Medicine, University of California at Los Angeles School of Medicine, Los Angeles, California 90024.

Abstract

The platelet factor 3 (PF3) activity of normal subjects and patients with renal failure was measured by a modified technique developed by Hrodek et al. All normal volunteers had normal PF3 activity. In contrast, all patients with renal failure had significantly reduced PF3 activity. The mean PF3 activity of the patients was 0.60 (0.40-0.80) units/ml, while the mean PF3 activity of the normal subjects was 0.80 (0.60-1.00) units/ml. The difference between the two groups was statistically significant ($P < 0.01$). The results indicate that the reduced PF3 activity in patients with renal failure may be related to the decreased number of megakaryocytes and/or the decreased number of platelets in these patients.

Platelet factor 3 (PF3) is a glycoprotein which is released from the platelet during aggregation. It has been found to be involved in the initiation of thrombin formation and in the clotting of plasma. The exact mechanism by which PF3 acts is not known, but it is believed that it may be involved in the activation of Factor X and Factor V.

Introduction

Platelet factor 3 (PF3) is a glycoprotein which is released from the platelet during aggregation. It has been found to be involved in the initiation of thrombin formation and in the clotting of plasma. The exact mechanism by which PF3 acts is not known, but it is believed that it may be involved in the activation of Factor X and Factor V.